

Sygn. akt V KK 543/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Marek Motuk

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

w sprawie **A. K. (obecnie G.), M. L.**,
skazanych z art. 286 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 10 lutego 2022 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanych
od wyroku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt II K [...],

- 1. uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. w zakresie pkt VIII;**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt II K [...], wydanym na posiedzeniu w następstwie uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 2 k.p.k., oskarżoną A. K.(obecnie G.) uznał za winną popełnienia wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami pięciu czynów zakwalifikowanych z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz

art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., odnośnie do których przyjął, że trzy popełnione zostały w ramach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k.), orzekając na podstawie art. 91 § 2 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 180 stawek dziennych w kwocie po 20 zł każda; oskarżoną M. L. uznał za winną popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 70 stawek dziennych w kwocie po 10 zł każda; na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonej A. K. (G.) warunkowo zwiesił wyznaczając okres próby na 3 lata; na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. L. również warunkowo zawiesił, wyznaczając okres próby na 2 lata; na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżoną A. K. (G.) do naprawienia szkody poprzez uiszczenie kwoty 14.984.90 zł i kwoty 2.000 zł na rzecz firmy [...] - Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] z siedzibą w W. oraz solidarnie z oskarżoną M. L. kwoty 6.585,93 zł, a także z innym oskarżonym w tej sprawie – E. Z. (co do którego następnie postanowieniem z dnia 5 października 2018 r., sygn. akt II Ko [...], Sąd Rejonowy w K. umorzył postępowanie wykonawcze z powodu zgonu - k. 421, tom II) kwoty 9.000 zł na rzecz wyżej wymienionej firmy; na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz o kosztach sądowych.

Wyrok powyższy nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się z dniem 1 listopada 2017 r. (k. 276v, tom II).

Od tegoż wyroku kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. w części dotyczącej orzeczenia obowiązku naprawienia szkody złożył na korzyść skazanych A. K. (G.) i M. L. Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 3, 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na wadliwym uznaniu, że istnieją podstawy do uwzględnienia załączonego do aktu oskarżenia, zmodyfikowanego na posiedzeniu, wniosku prokuratora o wydanie wobec oskarżonych A. K. i M. L. wyroku skazującego bez postępowania dowodowego, wynikiem czego było wymierzenie, na podstawie i z rażącą obrazą art. 46 § 1 k.k.,

środków kompensacyjnych w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] z siedzibą w W., nieuzgodnionych z oskarżonymi w zakresie zmiany podmiotu uprawnionego z firmy K. [...] na firmę [...] - Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] oraz wysokości szkody co do A. K. (G.) poprzez wskazanie, że oskarżona winna naprawić szkodę w całości, zamiast solidarnie, w zakresie przestępstw opisanych w pkt III i IV aktu oskarżenia popełnionych wspólnie i w porozumieniu z M. K. i E. B., co do których Sąd wyłączył materiały do odrębnego postępowania, w sytuacji gdy wskazany Fundusz nie był w rozumieniu art. 49 § 1 k.p.k. podmiotem pokrzywdzonym przestępstwami przypisanymi oskarżonym, gdyż wierzytelności nabył w drodze cesji od bezpośredniego pokrzywdzonego tj. [...] Bank [...] S.A. i jako ich nabywca dochodził swoich roszczeń w drodze postępowań cywilnych, co do których prawomocnie rozstrzygnięto przed wydaniem wyroku w sprawie II K [...], m.in. nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w L. VI Wydział Cywilny z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt VI Nc-e [...], wydanym w stosunku do M. L., co dodatkowo w stosunku do tej oskarżonej skutkowało rażącym naruszeniem reguły antykumulacyjnej określonej w art. 415 § 1 k.p.k.

W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie pkt VIII części dyspozytywnej wyroku Sądu Rejonowego w K. w zakresie zobowiązania oskarżonych A. K.(G.) i M. L. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] z siedzibą w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k. Słusznie podniósł skarżący, że wyrok Sądu Rejonowego w K. w odniesieniu do skazanych jest wadliwy, gdyż został wydany z rażącym i mającym istotny wpływ na treść orzeczenia naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji, co skutkowało nieuprawnionym zobowiązaniem A. K. (G.) i M. L. na podstawie art. 46 § 1 k.k. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz firmy [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] z siedzibą w W.

Jako, że zaskarżony wyrok zapadł w trybie konsensualnym (art. 335 § 2 k.p.k.), przed jego wydaniem konieczna była weryfikacja sprawy między innymi w zakresie tego, czy okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonych nie

budzą wątpliwości, oświadczenia dowodowe złożone przez oskarżonych nie są sprzeczne z dokonanymi ustaleniami, a ich postawa wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Wobec kategorycznego brzmienia powyższego przepisu, jak również treści art. 343 § 3, 6, 7 k.p.k., obowiązkiem Sądu było wszechstronne zbadanie sprawy zarówno pod kątem zaistnienia przesłanek do wystąpienia z wnioskiem o skazanie w tym trybie, jak i w zakresie ustaleń faktycznych oraz zawinienia, a także zastosowanych przepisów prawa materialnego. Zauważyć przy tym należy, że kształt wniosku nie obliguje sądu do jego uwzględnienia w zakresie pokrywającym się z tym, który sformułował oskarżyciel. Dokonując weryfikacji sąd może uzależnić jego uwzględnienie od dokonania określonej, zaakceptowanej przez oskarżonych w nim zmiany. Natomiast stwierdzenie na płaszczyźnie czy to procesowej, czy materialnej wątpliwości, wyklucza procedowanie w przedmiocie odpowiedzialności karnej na posiedzeniu i skutkować musi rozpoznaniem sprawy na zasadach ogólnych.

Sąd Rejonowy w K. tym wymaganiom nie sprostał i wydał wyrok bez przeprowadzenia rozprawy mimo, że nie zostały spełnione warunki do uwzględnienia wniosku skierowanego na podstawie art. 335 § 2 k.p.k. wobec oskarżonych A. K. (G.) i M. L. z poniższych przyczyn.

W toku postępowania przygotowawczego w dniu 21 grudnia 2016 r. A. K. (G.) złożyła wniosek o skazanie w trybie art. 335 § 2 k.p.k. i wniosła o wymierzenie:

1. za czyn I - kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 20 zł każda i orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w części pozostałej do spłaty, solidarnie z M. L., w kwocie 6.585,93 zł na rzecz firmy K. [...], która nabyła wierzytelność od pokrzywdzonego [...] Bank [...] S.A.,
2. za czyny od II do IV, przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. - kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda i orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz firmy K. [...], która nabyła wierzytelność od pokrzywdzonego [...] Bank [...] S.A., w tym za czyn II w całości solidarnie z E. Z. w kwocie 9.000 zł, za czyn III w części pozostałej do spłaty

solidarnie z M. K. w kwocie 14.984.90 zł, za czyn IV w całości solidarnie z E. B. w kwocie 20.000 zł;

3. za czyn V - kary 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 20 zł każda;

4. orzeczenie kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i kary łącznej grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych po 20 zł każda (k. 192, tom II).

M. L. w dniu 20 grudnia 2016 r. złożyła wniosek o zastosowanie instytucji z art. 335 § 2 k.p.k. postulując wymierzenie jej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeczenie kary grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 zł każda i orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w części pozostałej do spłaty solidarnie z A. K. w kwocie 6.585,93 zł na rzecz firmy K. [...], która nabyła wierzytelność od pokrzywdzonego [...] Bank [...] S.A.. (k. 195, tom I).

Prokurator uwzględnił oba wnioski, z tą jednak różnicą, że kierując je do Sądu wskazał, że obowiązek naprawienia szkody winien być realizowany przez oskarżone nie na rzecz firmy K. [...], lecz na rzecz firmy [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] z siedzibą w W., która nabyła wierzytelność od pokrzywdzonego banku [...] Bank [...] S.A.. Firma K. [...] zajmowała się w niniejszej sprawie windykacją wierzytelności, działając w imieniu i na rzecz [...] Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego [...]. Z akt sprawy nie wynika, by powyższa zmiana w zakresie podmiotu, na rzecz którego ma być realizowany obowiązek naprawienia szkody, nastąpiła po uzgodnieniu z oskarżonymi.

Sąd Rejonowy w K. na posiedzeniu w dniu 4 września 2017 r., sygn. akt II K [...], zdecydował o potrzebie zmodyfikowania wniosku przez oskarżyciela w zakresie obowiązku naprawienia szkody i w tym celu posiedzenie odroczył, nie wskazując jednakże, w stosunku do której z oskarżonych i w jakim kierunku należy zmodyfikować wniosek (k. 271. tom II).

Na kolejnym terminie posiedzenia w dniu 24 października 2017 r., pod nieobecność oskarżonych, prokurator skorygował treść wniosku złożonego wobec A. K. (G.) wskazując, że oskarżona winna naprawić szkodę

w całości w zakresie przestępstw opisanych w punktach III i IV aktu oskarżenia, a zatem w zakresie czynów popełnionych wspólnie i w porozumieniu z M. K. i E. B., co do których Sąd wyłączył materiały do odrębnego rozpoznania (sygn. akt II K [...]). Przy czym z akt sprawy nie wynika również, by i ta zmiana poprzedzona została stosownym uzgodnieniem z oskarżoną A. K. (G.), która nie stawiała się na posiedzeniach Sądu Rejonowego w K. w dniach 4 września i 24 października 2017r.

Wadliwie dokonana przez oskarżyciela publicznego korekta wniosku złożonego w trybie art. 335 § 2 k.p.k. wobec A. K. (G.) została uwzględniona przez Sąd Rejonowy w K. (k. 273. tom II), aczkolwiek - wbrew treści pkt 2 wniosku o skazanie w trybie art. 335 k.p.k. - zamiast kary jednostkowej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k., Sąd orzekł karę 1 roku pozbawienia wolności. Niemniej jednak orzeczona kara łączna 2 lat pozbawienia wolności zgodna jest z treścią uzgodnień poczynionych pierwotnie z A. K. i nie była – z uwagi na kierunek kasacji – jej przedmiotem.

W rezultacie Sąd Rejonowy w K. wydał wobec oskarżonej A. K. (G.) wyrok - w zakresie kary łącznej pozbawienia wolności, kary łącznej grzywny, obowiązku naprawienia szkody - zasadniczo zgodny z wnioskami złożonymi przez prokuratora, w tym w punkcie VIII części dyspozytywnej wyroku rozstrzygnął o zobowiązaniu oskarżonej na podstawie art. 46 § 1 k.k. do naprawienia szkody przez samodzielne uiszczenie:

- kwoty 14.984,90 zł w związku z czynem popełnionym wspólnie i w porozumieniu z M. K.,

- kwoty 2.000 zł (winno być 20.000 zł), w związku z czynem popełnionym wspólnie i w porozumieniu z E. B. na rzecz [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] z siedzibą w W.,

a nadto zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody na rzecz tego samego Funduszu poprzez uiszczenie:

- kwoty 6.585 zł - solidarnie z oskarżoną M. L. ,

- kwoty 9.000 zł solidarnie z oskarżonym E. Z. (k. 274-276, tom II).

Zasadniczym problemem, którego nie dostrzegł Sąd *meriti* było to, że [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] z siedzibą w W.

nie jest pokrzywdzonym czynami przypisanymi oskarżonym A. K. (G.) i M. L., a tym samym nie można uznać, by był to podmiot uprawniony do otrzymania na podstawie art. 46 § 1 k.k. rekompensaty szkody powstałej wskutek działania tych oskarżonych.

Definicję podmiotu pokrzywdzonego przestępstwem zawiera przepis art. 49 § 1 i 2 k.p.k., który stanowi, że jest nim osoba fizyczna lub prawna albo też instytucja państwowa, samorządowa lub społeczna, choćby nie miała osobowość prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Owa bezpośredniość pokrzywdzenia zachodzi wówczas, gdy pomiędzy czynem zawierającym przedmiotowe znamiona przestępstwa, a naruszeniem dobra danego podmiotu nie ma ogniw pośrednich. Dopiero zrealizowanie tego znamienia statuuje dany podmiot, przy wystąpieniu pozostałych wymaganych przesłanek, jako pokrzywdzonego i w konsekwencji legitymuje go do możliwości zasądzenia na jego rzecz obowiązku naprawienia przez oskarżonego szkody wyrządzonej przestępstwem. Oczywistym powodem wykluczającym wystąpienie takiej bezpośredniości będzie nabycie przysługującego pokrzywdzonemu roszczenia majątkowego wynikającego z popełnionego przestępstwa przez inny podmiot. Taka czynność dokonana na podstawie umowy cywilnoprawnej (cesji wierzytelności) skutkuje wprowadzie przeniesieniem roszczenia majątkowego, lecz nie pociąga za sobą zmiany podmiotu pokrzywdzonego przestępstwem. W takim wypadku wymagana przepisem art. 49 § 1 k.p.k. bezpośredniość została zniwelowana, a nabywca wierzytelności od pokrzywdzonego ma prawo wyłącznie do roszczenia cywilnego względem oskarżonych. Nabywca wierzytelności nie jest także inną osobą uprawnioną w myśl art. 46 § 1 k.k., bowiem w przepisach procedury karnej występuje tylko jeden wyjątek od pojęcia pokrzywdzonego zawierającego przymiot bezpośredniości pokrzywdzenia z art. 49 § 1 k.p.k., który znajduje się w art. 49 § 3 k.p.k. Przepis ten wskazuje, że za pokrzywdzonego uważa się zakład ubezpieczeń w zakresie, w jakim pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia.

Sąd Rejonowy w K. nie dostrzegł powyższych uwarunkowań, a w konsekwencji nie uwzględnił tego, że jedynym pokrzywdzonym w niniejszej sprawie,

o czym mowa w opisie czynów zarzuconych i przypisanych oskarżonemu, był pożyczkodawca – [...] Bank [...] S.A. z siedzibą w W., zaś [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...], który nabył wierzytelność od pokrzywdzonego banku na drodze cywilnoprawnej tego statusu posiadać nie może.

Konsekwencją powyższego uchybienia w zakresie stosownej kontroli merytorycznej wniosków prokuratora była rażąca obraza przepisu art. 46 § 1 k.k. Oskarżone dopuściły się przestępstw na szkodę [...] Bank [...] S.A. z siedzibą w W., zatem zasądzenie zaskarżonym wyrokiem środków kompensacyjnych w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] kwot wymienionych w pkt VIII części dyspozytywnej wyroku nie znajdowało prawnego uzasadnienia. Szkada wyrządzona podmiotowi bezpośrednio pokrzywdzonemu przestępstwami została natomiast zrekompensowana wskutek cesji wierzytelności. Obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem obejmuje wyłącznie naprawienie tej szkody (w całości lub w części) i tylko w takim zakresie, w jakim nie została zrekompensowana (por. np. wyrok SN z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. III KK 470/06. LEX nr 262685; postanowienie SN z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. IV KK 332/12, LEX nr 129812).

Uwadze zarówno oskarżyciela, jak i Sądu *meriti*, umknęło również i to, że nabywca wierzytelności [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] dochodził swoich roszczeń wobec pożyczkobiorców na drodze postępowania cywilnego. Wynika to z treści szczegółowych zeznań przedstawiciela firmy K. S.A. S. W., który podał dokładne sygnatury postępowań sądowych zainicjowanych przeciwko pożyczkobiorcom M. L., E. B. i E. Z. (k. 126 „B” - 126 „I”, tom I), materiałów pozyskanych przez Prokuratora Okręgowego w Ś., na etapie postępowania odwoławczego w sprawie Sądu Rejonowego w K. o sygn. II K [...] przeciwko M. K., z akt sprawy Sądu Rejonowego w L. o sygn.:

- VI Nc-e [...] z powództwa [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] przeciwko M. L. o zapłatę 11.136,90 zł (załącznik do kasacji),
- VI Nc-e [...] z powództwa [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] przeciwko E. B. o zapłatę 31.157,50 zł (załącznik do kasacji),

- VI Nc-e [...] z powództwa [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] przeciwko E. Z. o zapłatę 14.505,29 zł (załącznik do kasacji).

Wynika to także z materiałów sprawy Sądu Rejonowego w K., sygn. akt I Nc [...] przedłożonych przez prokuratora podczas rozprawy odwoławczej przed Sądem Okręgowym w Ś. toczącej się w związku z apelacją obrońcy oskarżonego M. K. od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt II K [...] (k. 380-391, tom II).

Na marginesie zauważyć trzeba, na co trafnie zwrócił uwagę autor kasacji, że treść orzeczenia wydanego przez Sąd Rejonowy w L. w sprawie VI Nc-e [...] wobec M. L., dowodzi również tego, że nakładając zaskarżonym wyrokiem na podstawie art. 46 § 1 k.k. na oskarżoną M. L. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 6.585,93 zł solidarnie z A. K. (G.) Sąd Rejonowy w K. nie zachował rygorów klauzuli antykumulacyjnej określonych w art. 415 § 1 k.p.k. Skutkowało to tym, że w obrocie prawnym w zakresie dotyczącym M. L. funkcjonują dwa tytuły wykonawcze, dotyczące tożsamego podmiotowo i przedmiotowo roszczenia, związanego z udzieleniem jej przez [...] Bank [...] S.A. w dniu 9 grudnia 2008 r. pożyczki gotówkowej nr [...] w kwocie 8.000 zł. Jeden z nich wynika z orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody w niniejszej sprawie na podstawie art. 46 § 1 k.k. na rzecz [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...], drugi z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w L. w dniu 26 czerwca 2013 r., sygn. akt VI Nc-e [...]. Z akt sprawy VI Nc-e [...] wynika bowiem, że pozew o zapłatę kwoty 11.136.90 zł wraz z odsetkami ustawowymi, skierowany wobec M. L. przez [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] i rozstrzygnięcie, wydane w dniu 25 czerwca 2013 r. przez Sąd Rejonowy w L., dotyczyły roszczenia wynikającego z umowy bankowej nr [...], zawartej między pozwaną a bankiem [...] Bank [...] S.A., a zatem roszczenia tożsamego podmiotowo i przedmiotowo z tym, o którym rozstrzygnięto w ramach procesu karnego przez orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody w wysokości 6.585.93 zł przez M. L. solidarnie z A. K..

Podobnie w przypadku skazanej A. K. (G.), jak wynika z załączonych materiałów z akt Sądu Rejonowego w L. VI Wydział Cywilny, [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny [...] dochodził na

drodze postępowania cywilnego roszczeń wynikających z popełnionych przez nią we współsprawstwie przestępstw od bezpośrednich pożyczkobiorców, co jednak dla ustalenia statusu powyższego podmiotu w postępowaniu karnym pozostaje irrelewantne, a podkreślenie tego faktu ma znaczenie dla przyjęcia, że zaistniała w wyniku wadliwego orzeczenia Sądu Rejonowego w K. sytuacja potencjalnie groziła bezpodstawnym wzbogaceniem firmy [...] Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny.

Reasumując stwierdzić należy, iż w świetle podniesionych powyżej okoliczności Sąd Rejonowy nie miał podstaw do uwzględnienia wniosków prokuratora złożonych w trybie art. 335 § 2 k.k. wobec A. K. i M. L..

Wydanie zaskarżonego wyroku nastąpiło zatem niewątpliwie z rażącą i mającą wpływ na jego treść obrazą wskazanych w kasacji przepisów (art. 523 § 1 k.p.k.). Jej implikacją było obciążenie oskarżonych obowiązkiem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. na rzecz podmiotu nieuprawnionego, nie będącego bezpośrednim pokrzywdzonym przypisanymi im przestępstwami. Mimo, że wyrok został wydany w trybie konsensualnym, to jednak kierunek kasacji wnoszonej na korzyść oskarżonych, ustalenie, że wadliwość orzeczenia w istocie tkwi tylko w zakresie dotyczącym orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody oraz brak potrzeby dokonywania dodatkowych ustaleń, uzasadniał wniosek o uchylenie punktu VIII części dyspozytywnej wyroku Sądu Rejonowego w K., w zakresie zobowiązującym A. K. (G.) i M. L. do naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. (zob. np. wyrok SN z dnia 10 lutego 2017 r., sygn. IV KK 466/16, LEX nr 2216094), bez konieczności wydawania tzw. rozstrzygnięcia następczego. Dlatego też orzeczono jak w części dyspozytywnej, rozstrzygając nadto o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 638 k.p.k.